

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.840/2022/4.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Bárándy és Társai Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: ifj. dr. Gábor László ügyvéd

Az I. rendű alperes:

I.r. alperes, I.r. alperes címe

Az I. rendű alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

A II. rendű alperes:

II.r. alperes, II.r. alperes címe

A II. rendű alperes képviselője:

Dr. Gyönyörű Zoltán ügyvéd, ügyvéd címe.

A III. rendű alperes:

III.r. alperes, III.r. alperes címe

A III. rendű alperes képviselője:

Becker Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Becker Tibor ügyvéd

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 65.P.20.321/2022/24.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezéseket azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy a felperesnek az államnak járó 300.000 (háromszázezer) forint illetéket a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül kell megfizetnie az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a III. rendű alperesnek 100.000 (százezer) + áfa ügyvédi munkadíjat, valamint a Magyar Államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 320.000 (háromszázhuszezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság fent írt számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A II. rendű alperes által üzemeltetett portál1 tárhelyen 2022. január 21-én „cikk címe1” című írást helyezett el egy ismeretlen felhasználó. Az írást teljes terjedelmében közölte az I. rendű alperes által kiadott napilap internetes oldal 2022. január 21. napján „cikk címe2” címmel. A III. rendű alperes által kiadott portál2 internetes oldalon 2022. január 21-én is megjelent az I. rendű alperes portál1 tárhelyén elhelyezett írás „cikk címe3” címmel.

[2] Az I-III. rendű alperesek által üzemeltetett portálokon megjelent, azonos tartalmú írások a felperes politikai tevékenységével foglalkoznak. Az írások azt közlik, hogy személy1 kampányában több helyen is feltűnt „felperes, a párt és személy2 hírhedt kommunikációs stratégiája”. Az írások a felperest párt-s botrányhősként minősítik, és politikai tevékenységét úgy jellemzik, hogy „[felperes] a botrányhoz és cirkuszhoz ért igazán, van benne tapasztalata, és nem épp törvénytiszteletéről nevezetes.”

Közlük az írások azt is, hogy 2012-ben egy év börtönre ítélték a felperest közúti önbíráskodásért, és azt, hogy most is van folyamatban egy büntetőügye. Az írások beszámoltak arról, hogy a felperes „az adókat és közterheket sem fizeti szívesen, a NAV a felperes tulajdonában lévő cégekkel szemben eljár”, a felperes gazdasági társságokban lévő tagi részesedéseit – végrehajtás keretében – lefoglalták.

Az írások a felperesről nyilvános politikai rendezvényeken és kampányeseményeken készült tömegfelvételeket közöltek illusztrációként, amelyeken külön kiemelték a felperest, továbbá egy képen a felperes egyedül szerepel egy folyosón állva.

[3] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az I. rendű alperes azzal, hogy a 2022. január 21. napon a [www.portál3](#) oldalán „cikk címe” kezdetű cikkében felperes teljes nevét, róla készült képmást nyilvánosságra hozta, továbbá felperesről – súlyosan sértő – valótlan tényről állított akként, hogy őt „adócsalónak” és „botrányhősnek” nevezte, megsértette a felperes személyes adatok védelméhez fűződő, így a képmáshoz való, valamint jóhírnevéhez fűződő személyiségi jogát;

a II. rendű alperes azzal, hogy a 2022. január 21. napon a [www.portál1](#) oldalán „cikk címe1” kezdetű cikkében felperes teljes nevét, róla készült képmást nyilvánosságra hozta, továbbá felperesről – súlyosan sértő – valótlan tényről állított akként, hogy őt „botrányhősnek” nevezte, megsértette a felperes személyes adatok védelméhez fűződő, így a képmáshoz való, valamint a jóhírnevéhez fűződő személyiségi jogát;

a III. rendű alperes azzal, hogy a 2022. január 21. napon a [www.portál2](#) oldalán „cikk címe4” kezdetű cikkében a felperes teljes nevét, a róla készült képmást nyilvánosságra hozta, továbbá a felperesről – súlyosan sértő – valótlan tényről állított akként, hogy őt „adócsalónak” és „botrányhősnek” nevezte, megsértette a felperes személyes adatok védelméhez fűződő, így a képmáshoz való, valamint a jóhírnevéhez fűződő személyiségi jogát.

Kérte, hogy a bíróság a további jogsértéstől tiltsa el az alpereseket, és kötelezze az alpereseket a jogsértő cikkek eltávolítására, a jogsértés abbahagyására, továbbá az I. és III. rendű alpereseket 2-2.000.000 forint, II. rendű alperest 1.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére a cikkek megjelenése napjától számított törvényes mértékű kamattal növelten.

Kifejtette, hogy nem közszereplő és nem járult hozzá neve, és képei közléséhez, amivel egyértelműen beazonosíthatóvá vált. A sérelmezett szövegrészekkel kapcsolatban előadta, hogy az „adócsaló” kifejezés valótlan és sértő a személyére, mert cégeinek volt köztartozása, amely kiegyenlítésre került, de a végrehajtó nem törölte ezeket a bejegyzéseket. A „botrányhősként” jelenbeli minősítése körében azt adta elő, hogy ezen jóhírnévsértő állításnak nincs valós ténybeli alapja, azt nem alapozza meg egy 10 évvel ezelőtti ügyre hivatkozás.

[4] Az I. és III. rendű alperesek a kereset teljes elutasítását és felperes perköltségben marasztalását kérték.

Álláspontjuk szerint a felperes közéleti szereplő, akinek a Ptk. 2:44. §-a alapján fokozottabb törési kötelezettsége áll fenn a személyével és képmásával kapcsolatos adatok közlésével szemben. Kifejtették, hogy a felperesről közéleti eseményeken készített fényképek közléséhez nem kell az engedélye.

Az „adócsaló” és „botrányhős” közlések vonatkozásában kifejtették, hogy azok a cikkben is bemutatott – NAV végrehajtási cselekmények és a felperessel szemben folyamatban volt

büntetőeljárás – ténybeli alapjával rendelkező értékítéletek, amelyekkel szemben a jóhírnévsértés megállapítása kizárt.

Vitatták a jogsértés alapján kért szankciók alkalmazását a jogalap hiányában. Utaltak arra is, hogy a felperes teljes nevét cikkük közlését megelőzően már más cikkekben kampánytanácsadói közéleti tevékenysége kapcsán nyilvánosságra hozták, így annak – átvétellel történő – újabb közlésével nem valósíthattak meg jogsértést.

[5] A II. rendű alperes a felperes keresetének elutasítását kérte elsődleges ellenkérelme szerint arra alapítva, hogy tárhelyszolgáltatónak minősül, aki nem felel a tárhelyén a felhasználó által elhelyezett tartalomért az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló az 2001. évi CVIII. törvény (Ekertv.) 2. § 1), 1c) pontjai és a 7. §-a alapján figyelemmel az Általános Szerződési Feltételeinek 7.9., 7.11., 10.5. pontjaira.

Előadta, hogy nem volt tudomása a blogfelületen elhelyezett és sérelmezett információkról, majd tudomásszerzését követően haladéktalanul intézkedett azok eltávolításáról, amelynek alapján a keresetben megjelölt, sérelmezett tartalmat a feltöltő törölte is.

Másodlagosan az I. és III. rendű alperesek érdemi ellenkérelmében előadottak szerint – a tárhelyén megjelent írás által nem használt „adócsaló” kifejezéssel szembeni érvelés kivételével – vitatta a felperes keresetét, utalva a Kúria Pfv.20.813/2021/4. számú határozatára és a BDT2020. 4251. eseti döntésére.

[6] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 300.000 forint eljárási illetéket, továbbá 15 napon belül az I. rendű alperesnek 100.000 forint + áfa, a II. rendű alperesnek 100.000 forint + áfa, a III. rendű alperesnek 250.000 forint + áfa összegű perköltséget.

Határozatában ismertetette az Alaptörvény II. cikkét, a VI. cikk (1) bekezdését, a IX. cikk (4) bekezdését; a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. §-át, a 2:45. § (1) és (2) bekezdéseit, a 2:44. §-át, a 2:48. §-át; a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalás II., III. pontjait, a PK 14. számú állásfoglalását; az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 3. § 2., 4., 9., 10. pontjait, a 4. § (1) és (2) bekezdéseit, az 5. § (1) bekezdés b) pontját, a 23. § (1), (2), (5) bekezdéseit, a 24. § (1)-(3) bekezdéseit; a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 265. §-át, a 278. §-át, a 279. §-át; az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény (Ekertv.) 2. § 1) és 1c) pontjait, a 7. § (2) bekezdését.

[7] Kifejtette a II. rendű alperes tárhelyszolgáltatói felelőssége vonatkozásában, hogy a II. rendű alperes sajtószervi minőségére vonatkozó tényelőadást a felperes nem tett, (ellen)bizonyítást nem ajánlott fel. Erre tekintettel azt állapította meg, hogy a II. rendű alperes felelőssége a tárhelyen elhelyezett tartalmakért nem áll fenn az Ekertv. 7. §-a és 10. §-a alapján. A II. rendű alperes csak azért felel, ha jogsértést észlel, és nem távolítja el a jogsértő tartalmat, amely körülményre a perben a felperes nem hivatkozott. Erre tekintettel a II. rendű alperessel szembeni keresetet elutasította.

Az I. és III. rendű alperesekkel szembeni kereseteket együttesen vizsgálva azt állapította meg, hogy a sérelmezett írások a felperes közéleti – miniszterelnöki és miniszterelnök-jelölti – kampánytanácsadói tevékenységét tárták a nyilvánosság elé. Kifejtette, hogy a kampánytanácsadás a közélet befolyásolására irányuló tevékenység, ami azzal is járt az adott esetben, hogy nyilvános rendezvényeken politikusok társaságában megjelent a felperes. Álláspontja szerint nincs jelentősége ezen tevékenység közéleti minősítése vonatkozásában, hogy azt önkéntesként, ellenszolgáltatás nélkül látta el a felperes. E vonatkozásban kifejtette, hogy a politikai kampányban való közreműködés önmagában, továbbá a nyilvános közéleti eseményeken történő megjelenés jogszerűvé és engedélyéhez nem kötötte teszi a felperes képi ábrázolását, róla kép készítését és felhasználását a nyilvánosság tájékoztatása érdekében (Ptk. 2:48. §).

Kifejtette, hogy a közéleti szereplés, politikai tanácsadói munka – akár ingyenes – vállalása, és ezzel összefüggésben nyilvános eseményeken való megjelenés keretében a felperesnek számolnia kellett azzal, hogy a sajtó a nevét és a képmását szabadon közzéteheti. A közzétett fényképek közéleti, nyilvános rendezvényen ábrázolják a felperest és szabad felhasználás vonatkozásában az adott ügy, illetve szereplés közéleti jellege bír jelentőséggel. Kifejtette, hogy a felperes a közéleti kérdések eldöntésével kapcsolatos álláspontok kialakításában vállalt tanácsadói feladatot, ezzel pedig az adott közügggyel összefüggésben személye titokban tartását nem kérheti, neve (mint személyes adata), képmása (mint másik személyes adata) szabadon volt megjeleníthető és bírálható is.

Előadta, hogy a felperest, mint közéleti szereplőt, politikai véleményformálót fokozott türeli kötelezettség terheli a közéleti tevékenységgel összefüggésben, továbbá a magánéletének azon részével kapcsolatosan is, amely a hitelessége megítélését érinti. Az adott esetben a felperes büntetett előélete, a vagyoni helyzete és a tagi minőségével érintett cégek köztartozásai is vizsgálat és értékelés tárgyai lehetnek. Rámutatott e körben arra, hogy az „adócsaló” kifejezés a szövegkörnyezet köznyelvi értelmezése szerint a céges adótartozásra vonatkozó jelentéssel bírt. Az nem volt jóhírnevet sértő tartalmú, mert a cikkek megjelenésekor a felperes személyéhez köthető cégek adótartozása, köztartozása, közhitel nyilvántartásban szerepelt. Ezen valós adatok alapján ennek adócsalásként történő minősítése a közszereplést vállaló kampánytanácsadó személyének hitelességére vonatkozó, megengedett kritika.

A „botrányhős” sérelmezett minősítés vonatkozásában kifejtette, hogy egyfelől az rendelkezett kellő ténybeli alappal, másfelől szabadon kifejtendő véleménynyilvánításként értékelhető. A felperes ellen indult és jogerős elítélésével zárult, valamint a jelenben folyamatban lévő büntetőeljárások ténye a büntetőjogi előírásokkal való szembehelyezkedésre utal, ami megalapozza a botrányhőskénti minősítését. Kifejtette továbbá azt is, hogy ez a közlés nem jóhírnévsértő tényállítás, mert véleményként került megfogalmazásra, amely kifejezőmódjában nem indokolatlanul bántó, lealacsonyító. Ezért az becsületsértő kijelentésként sem volt minősíthető.

Indokát adta, hogy a felperes személyes meghallgatását azért mellőzte, mert az szükségtelen volt, a perfelvétel lezárásáig bizonyított tények alapján elbírálnak volt a kereset.

A perköltség viselésére a Pp. 80-83. §-ai alapján kötelezte a peresztes felperest. A pernyertes I-III. rendű alperesek képviselői munkadíját az általa kifejtett tevékenység alapján mérlegelte. Az eljárási illeték viseléséről az 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján határozott.

[8] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet részbeni, az I. és III. rendű alperesekre vonatkozó elutasító rendelkezéseinek megváltoztatását kérte.

Fellebbezésében a keresetében írtak szerint kérte megállapítani az „adócsaló” és a „botrányhős” kifejezések miatt, hogy az I. és III. rendű alperesek megsértették a személyes adatok védelméhez fűződő, a képmáshoz való, valamint jóhírnevéhez fűződő személyiségi jogát. Kérte az I. és II. rendű alperesek kötelezését a jogsértés abbahagyására, a jogsértő cikkeik törlésére. Kérte az I. és III. rendű alperesek eltiltását a további jogsértéstől, és kötelezésüket, hogy személyenként fizessenek meg a részére 2.000.000-2.000.000 forint sérelemdíjat és ezen összegek után a cikkek megjelenési napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamatot 15 napon belül.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy önkéntes, háttér tanácsadókénti tevékenysége közéleti megnyilvánulásnak minősül, mert azzal nem befolyásolja a közügyek alakulását. Munkájával összefüggésben csak néhány alkalommal jelent meg politikai rendezvényen, de ott nyilvános közszereplést nem vállalt, csak hallgatóságként (passzívan) vett részt. Előadta, hogy nem saját akaratából, hanem kifejezetten annak ellenére vált széles körben ismertté, soha nem nyilatkozott a sajtónak, egyetlen párt képviselőjeként sem jelent meg a nyilvánosság előtt. Ezért nem is kellett tisztában lennie azzal, hogy a sajtóban nevesíthetik, fényképét engedélye nélkül felhasználhatják.

Kiemelt súllyal hivatkozva a 3145/2018. (V. 7.) AB határozatban foglaltakra előadta, hogy a közszereplői minőség lényegi ismérve nem állapítható meg személyére vonatkozóan, mert nyilvános közéleti vitában véleményformáló szerepben önkéntes elhatározásból nem jelent meg. Kifejtette, hogy mivel nem minősül közszereplőnek, ezért fokozott tűrési kötelezettség sem terheli, nem kell eltérnie képmása engedélye nélküli és személyét beazonosíthatóan feltüntető személyes adatának (nevének) közzétételét. Előadta, hogy az Info tv. 5. § (1) bekezdésében foglaltak közül nem áll fenn olyan feltétel, amely alapján személyes adatának kezelése jogszerűségét eredményezné.

A személyét adócsalónak nevező közlés vonatkozásában azt adta elő, hogy a tulajdonában lévő cégek önálló jogi személyek, és ezen gazdasági társaságoknak volt (adó)tartozása. Ez pedig nem tekinthető a személyes tartozásának, ezért nem is minősíthető adócsalónak sem, ami így objektíve valótlan és jogsértő tényállítás. Utalt arra, hogy az „adócsalás” büntetőjogi fogalom, amit nem lehet sem köznyelvi, sem polgár jogi fogalommal azonosítani. Ezen közlés vonatkozásában – álláspontja szerint – a sajtónak fokozott felelőssége volt a pontos és tényszerű tudósításra, és meg kellett volna győződnie, hogy indult-e bármilyen eljárás ellene ezen cégtartozások miatt.

A „botrányhős” kifejezés közlése vonatkozásában előadta, hogy ezen minősítésnek nem volt valós ténybeli alapja, mivel egy 10 évvel ezelőtt folyamatban volt büntetőügy nem alapozhat meg egy jelenbeli minősítést. A közlés jelentése az, hogy botrányokban ismételten nagy szerepet játszó személy, amelyet ugyancsak nem alapoz meg egy egykori és egyszeri büntetőügy. Kifejtette, a BDT2007. 1701. számú eseti döntésre hivatkozással, hogy perbeli véleménynyilvánítások is eredményezhetik a jóhírnév sérelmét, mert azok közvetlenül valótlan tényállítást tartalmaznak és kifejezésmódjukban sértők.

[9] A III. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltség viselésére kötelezését kérte.

Álláspontja szerint a felperes politikai (kampány)tanácsadói tevékenysége a közélet befolyásolására irányuló tevékenységnek minősül, amelyet önkéntesen és szabad

elhatározásából végez. Kifejtette, hogy nem kell közéleti tisztséget viselni, közhatalmat gyakorolni vagy nyilvánosságban megnyilvánulni ahhoz, hogy a közügyekben véleményformáló szerepe legyen valakinek. A felperes nevét és képmását nyilvános közéleti szereplése során, politikai tanácsadói minőségével, tevékenységével összefüggésben jelenítette meg jogszerűen.

Az „adócsaló” és a „botrányhős” kifejezések kapcsán előadta, hogy ezen kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni. Álláspontja szerint ezen közlések valós ténybeli alappal rendelkező vélemények, értékítéletek, amelyek a fokozott védelemben részesülnek a szabad véleménynyilvánítás körében, amelyeket a közéleti szereplő felperesnek el kell tűrnie.

[10] Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

[11] A felperes fellebbezése nem alapos.

[12] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülbírálat során a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, így – az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete az irányadó anyagi jognak megfelel, a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés nem vonható le, felülmérlegelésnek nincs helye. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[13] A fellebbezésben foglaltak alapján arra mutat rá, hogy helyesen hivatkozik a felperes arra, hogy a közéleti szereplői minősítése körében a 3145/2018. (V. 7.) AB határozatban írtakból kell kiindulni. Ugyanakkor figyelemmel kell lenni az Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB) 10. cikke által védett véleménynyilvánítás szabadsága tárgyában kialakított ítélkezési gyakorlatára is.

Az EJEB nemcsak a politikai jellegű tevékenységek és viták jogvédelemét állítja, hanem minden, a társadalmat érintő egyéb kérdések megvitatásának szabadságára is utal [Thorgeirson kontra Izland (13778/88), 1992. június 25., 61. bekezdés]. Ebből eredően pedig valamely társadalmi, vagy helyi közösséget érintő kérdésben kifejtett tevékenység és elhangzó vélemény is a közügyek megvitatásának tekintendő az EJEB értelmezésében. Ezekben az ügyekben és a vitában érintett személyek a közügyek vitathatósága okán válnak közszereplővé az EJEB jelen ügyben is irányadó ítélkezési gyakorlatára figyelemmel [Bladet Tromsø kontra Norvégia [GC] (21980/93), 1999. május 20., 58-60. bekezdés, 73. bekezdés; Klein kontra Szlovákia (72208/01), 2006. október 31., 47-48. bekezdés; Cihan Öztürk kontra Törökország (17095/03), 2009. június 9., 27-28. bekezdés; Karsai kontra Magyarország (5380/07), 2009. december 1., 35. bekezdés].

[14] Az EJB gyakorlatát figyelembe vevő magyar alkotmánybírósági értelmezésben is a közéleti kérdések köre szélesebb a politikai szólásnál, illetve a közhatalmat gyakorló személyek tevékenységénél. Az felöleli a társadalmi felelősségvállalás körében megjelenő közéleti kérdéseket is {14/2017. (VI. 30.) AB határozat, Indokolás [26]-[27]}. Helyesen hivatkozott ezért az elsőfokú bíróság e körben arra, hogy a közéleti szereplő megítélésekor mindenekelőtt arra kell tekintettel lenni, hogy a minősítés fókuszában elsősorban maguk a közügyek állnak, nem pedig maguk a személyek és azok közszereplői minősége {Alkotmánybíróság a 7/2014. (III. 7.) AB határozatban Indokolás [47]}.

A közéleti szereplői minősítése során ezért nem a véleménynyilvánítással érintettek személyi státuszából, a jelen ügyben a felperes önkéntes, ingyenesen végzett tevékenységéből és nyilvános megszólalásokat kerülő helyzetéből kell kiindulni. Hanem azt kell vizsgálni, hogy az általa végzett politikai tevékenység, a kampánytanácsadás érinti-e közügyek gyakorlását, az ezzel kapcsolatos megszólalás a közéleti kérdések vitatása körébe tartozik-e.

Az adott esetben a felperes közvetetten, politikai tanácsadásával, háttérmunkájával az országgyűlési választás során megjelenő politikai véleményeket artikulálja, befolyásolja. Tehát lényegében a közéleti kérdések megvitatására van érdemi és közvetett hatása munkájának. Ezen önkéntes politikai szerepvállalása megalapozza egy, a közéleti életben szerepet vállaló személykénti minősítését, mert a tevékenysége által segített, támogatott ügy politikai közszerepléshez kötött. Az kiterjed a nyilvános közéleti vitában véleményformáló szerepben megjelenő miniszterelnök-jelölt kampányára és annak nyilvános rendezvényeire is. Azoknak a felperes a tanácsadója és egyben résztvevője, hallgatósága is {3145/2018. (V. 7.) AB határozat [41]-[42]}.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ezen egyedi mérlegelést minden tekintetben helyesen végezte el, a felperes közéleti szereplői minőségét és ebből eredő fokozott tűrési kötelezettségét is helytállóan állapította meg.

[15] A Ptk. 2:44. §-ában általános jelleggel, minden személyiségi jogra kiterjedően mondja ki, hogy a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja. A közéleti szereplőket terhelő fokozottabb tűrési kötelezettség tehát minden személyiségi joggal, így a személyes adatok védelméhez fűződő joggal kapcsolatban is érvényesül (Kúria Pfv.IV.20.867/2021/6. [32] bekezdés). A közéleti szereplőkkel kapcsolatban erőteljesebben érvényesül az Alaptörvény IX. cikkében írt, a sajtó szabadságát és sokszínűségét, a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit biztosítani hivatott alkotmányos alapjog is. Ezért a közügyeket befolyásoló személyek, köztük a felperes neve és képmása is szélesebb körben kell, hogy hozzáférhető legyen a nyilvánosság számára.

Az Smtv. 10. és 13. §-a alapján kialakult bírói gyakorlat (Pfv.IV.21.775/2018/7., Pfv.IV.20.423/2020/4., BDT2016. 3455) irányadó a közvélemény tájékoztatásához fűződő érdeke, a közönség joga és az érintett információs önrendelkezési joga közötti érdek mérlegelés vonatkozásában az adott ügyben is. Mivel a felperes személyes adatainak védelmét nem az Info tv. védelmi rendelkezésére alapította, hanem a Ptk. személyiség védelmi rendszerére, ezért az Info tv. rendelkezéseinek nem volt érdemi jelentősége ezen érdek mérlegelés során. A felperes által hivatkozott körülmények, így önkéntes és ingyenes munkája, sajtónyilatkozatának hiánya és a kampányrendezvényeken hallgatóságként történő megjelenése nem alapoz meg olyan védendő, alapjogi érdeket, amely egy miniszterelnök-jelölti kampány tanácsadója kilétének – nevének és képmásának – a nyilvánosságra hozását

kizárná. E vonatkozásban is osztotta a másodfokú bíróság az elsőfokú határozat indokolásában felhozott érveket.

[16] Az „adócsaló” és a „botrányhős” kifejezések vonatkozásában arra mutat rá a Fővárosi Ítéltábla, hogy a véleménynyilvánítás különleges védelmet élvez a perbeli esetben akkor, amikor a szólás a közügyek gyakorlását érinti. Az Alkotmánybíróság mércéje szerint az értékítéletek és a személyes meggyőződést közvetítő vélemények mindaddig, amíg összefüggésben állnak a közügyekkel, attól függetlenül élvezik a véleményszabadság alkotmányos oltalmát, hogy helyes, vagy helytelen, tetsző, vagy nem tetsző, értékes, vagy értéktelen gondolatokat tartalmaznak {7/2014. (III. 7.) AB határozat [48]-[50]}.

A felperesnek a közérdeklődésre számot tartó ügyben kifejtett vélemények, kijelentések vonatkozásában a véleményszabadság erősebb oltalma alapján fokozott türelmet kell tanúsítania akkor is, ha az írás tartalmával és annak kritikájával nem ért egyet. A Kúria precedensképes gyakorlatából pedig az emelendő ki, hogy a politikai, közéleti szereplő a közügyekkel kapcsolatos tevékenységének erőteljes, éles, markáns megfogalmazású, provokatív tartalmú kritikáját is tűrni köteles (Kúria Pfv.IV.21.486/2021/4. számú ítélete).

[17] A Ptk. 2:45. § (2) bekezdése alapján pedig a jóhírnév megsértését csak az valósítja meg, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényről állít vagy híresztel, vagy valós tényről hamis színben tüntet fel. Ezért a végrehajtással érintett társaságok közhiteles nyilvántartási adataira alapított „adócsaló” minősítés és a büntetőeljárások adataira alapított „botrányhős” kifejezés kritikai véleménynyilvánítások. Értékítéletek és bírálatok pedig nem alapozzák meg a perben érvényesített jóhírnévhez való jog megállapítását önmagukban. Ezen véleménynyilvánítások közvetett tartalmú tényállításai, amelyre a felperes fellebbezésében hivatkozott, valós alapokon nyugodtak. Egyfelől a felperes által tulajdonolt cégekkel szemben lefolytatott végrehajtás, illetve üzletész lefoglalás adatai, másfelől a büntető ítélet ténybeli alapján álltak. Az elsőfokú bíróság érvelését a sérelmezett kifejezések kontextus elemzése körében a másodfokú bíróság mindenben osztotta, arra a fentieket meghaladó körben csak visszautal.

[18] A le nem rótt kereseti illeték megfizetésének módját a másodfokú bíróság az 1990. évi XCIII. törvényt (Itv.) módosító 2022. évi XLV. törvény 70. §-a és 73. § 6. pontjában foglaltakra tekintettel határozta meg, az annak megfizetésére vonatkozó rendelkezést pontosítva.

[19] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, a másodfokú eljárásban teljes egészében pervesztes lett, erre tekintettel a Pp. 83. § (1) bekezdésében írtak alapján kellett viselnie a fellebbezési ellenkérelmet előterjesztő és ügyvédi munkadíját felszámító III. rendű alperes perköltségét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára és (5) bekezdésére figyelemmel.

A felperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján, a 4.000.000 forint pertárgyérték után számított 320.000 forint

fellebbezési illetéket, amelynek megfizetéséről a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdésére, a Pp. 102. § (1) bekezdésére és a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésére, továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 78. § (4) bekezdésére figyelemmel döntött.

[20] Tájékoztatja a felperest, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja].

Budapest, 2023. február 14.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
s.k.

a tanács elnöke

Dr. Virág Csaba s.k.

előadó bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László

bíró